

สรุปผลจิตเวชของผู้มี

การทำงานราชการไม่ใช่งานง่าย ๆ น่ารับ เจ้าหน้าที่อาจเกิดความเครียดกันได้ หน่วยงานก็ต้องหาทางบังกันคนที่เกิดภาวะเครียด รวมถึงป้องกันเพื่อนร่วมงานไม่ให้เกิดผลกระทบไปด้วย การส่งตัวเจ้าหน้าที่ไปตรวจประเมินทางจิตเวชมีให้เห็นบ่อย ๆ ตรวจแล้วผลเป็นยังไง ต้องแจ้งผลให้ทราบหรือเปล่า มาดูครับ

นาย ก เป็นเจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน A ถูกส่งตัวไปตรวจประเมินทางจิตเวชที่สถาบันจิตเวช B เนื่องจากมีภาวะเครียดจากการทำงานและมีบุคลิกภาพที่ส่งผลต่อการแสดงออกทางอารมณ์และพฤติกรรมในการทำงาน สถาบันจิตเวช B แจ้งผลการประเมินให้หน่วยงาน A ทราบแล้ว โดยหน่วยงาน A ไม่ได้นำไปบันทึกในประวัติบุคคลหรือนำมาพิจารณาให้คุณให้โทษแก่นาย ก แต่อย่างใด และไม่ได้แจ้งผลการตรวจให้นาย ก ทราบ นาย ก จึงมีหนังสือถึงหน่วยงาน A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสรุปผลการตรวจประเมินทางจิตวิทยาดังกล่าว หน่วยงาน A ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารทางการแพทย์ ซึ่งบุคคลภายนอกแจ้งผลให้หน่วยงาน A ทราบและไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาวิชาการแพทย์และสาธารณสุข วินิจฉัยสรุปว่า เอกสารสรุปผลการประเมินทางจิตวิทยาและจิตเวชของนาย ก ผู้อุทธรณ์ ที่สถาบันจิตเวช B ส่งให้กับหน่วยงาน A เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้อุทธรณ์ หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนี้ จะต้องให้เจ้าของข้อมูลนั้นได้ตรวจดูหรือได้รับสำเนาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเกี่ยวกับตน ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์ยอมมีสิทธิที่จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนดังกล่าว จึงมีคำวินิจฉัยให้หน่วยงาน A เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์

เมื่อลงสัญการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทarioไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร. ๐ ๒๒๔๓ ๔๖๗๗ / ๐๘ ๒๒๔๕ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)
คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาวิชาการแพทย์และสาธารณสุข (ที่ พส ๑/๒๕๖๐)
นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและเผยแพร่สื่อฯรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปรดใส่ ราชการไทยไว้ทุกจังหวัด”

ขอรายการภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย

ใกล้ถึงเวลาต้องจ่ายภาษีกันอีกแล้ว ก็เลยนำเรื่องเกี่ยวกับรายการภาษีเงินได้นิติบุคคลมาเป็นตัวอย่างให้ดูกันว่า เราจะขอตรวจสอบรายการเสียภาษีของนิติบุคคลที่เราถือหุ้นอยู่ได้หรือไม่ มาดูกัน

บริษัท ก จำกัด โดยนาย ข กรรมการผู้จัดการ ได้มีหนังสือถึงกรมสรรพากร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแบบบัญชีรายการภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย (ภ.ง.ด.๑ ภ.ง.ด.๑๐ ภ.ง.ด.๓ และ ภ.ง.ด.๕๓) ของบริษัท ค จำกัด บริษัท ง จำกัด และบริษัท จ จำกัด ตั้งแต่เริ่มการยื่นแบบบัญชีปัจจุบัน ซึ่งบริษัท ก จำกัด เป็นผู้ถือหุ้นอยู่ในบริษัททั้งสามแห่ง กรมสรรพากรแจ้งปฏิเสธการเปิดเผย โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลส่วนบุคคลและเป็นข้อมูลที่ทำให้รู้เรื่องกิจการผู้เสียภาษี มีกฎหมายคุ้มครองจะนำออกเปิดเผยหรือแจ้งแก่บุคคลหรือหน่วยงานใดมิได้ ตามมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัชฎากร และมาตรา ๑๕ (๕) (๖) และมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เว้นแต่เจ้าของข้อมูลให้ความยินยอมเป็นหนังสือไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้น ประกอบกับบริษัท ก จำกัด ได้ยื่นฟ้องคดีบริษัท ค จำกัด ต่อศาลแล้ว อยู่ระหว่างการพิจารณาคดีในศาล บริษัท ก จำกัด โดยนาย ข ซึ่งอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาเศรษฐกิจและการคลัง วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ แบบบัญชีรายการภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย (ภ.ง.ด.๑ ภ.ง.ด.๑๐ ภ.ง.ด.๓ และ ภ.ง.ด.๕๓) ของนิติบุคคลจำนวน ๓ ราย ตั้งแต่เริ่มการยื่นแบบบัญชีปัจจุบัน ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องบริษัท ค จำกัด ต่อศาลทึ้งคดีแพ่งและคดีอาญา และกรมสรรพากรได้ส่งเอกสารดังกล่าวเข้าสู่การพิจารณาของศาลคดียังแล้ว ดังนั้น การเปิดเผยจะกระทบต่อข้อเท็จจริงแห่งคดีอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพและไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับข้อมูลการเสียภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย เป็นข้อมูลข่าวสารที่แสดงถึงรายได้อันเกี่ยวกับฐานะทางการเงินของนิติบุคคลซึ่งได้ให้ไว้ต่อกรมสรรพากรเพื่อใช้ในการตรวจสอบรายการเสียภาษีเท่านั้น จึงเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน และผู้อุทธรณ์ไม่ใช่เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับการเสียภาษีของนิติบุคคลทั้ง ๓ บริษัท จึงต้องห้ามมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัชฎากร วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หารือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๗๙๔๗๗ / ๐๘ ๐๗๗๓๐ ๐๕๕๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาเศรษฐกิจและการคลัง (ที่ ศค ๕/๒๕๖๕)

นายวรรธนพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรัฐวิสาหกิจข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

คำแนะนำอะไร ทำไม่บ้านญาณเยอจัง

เรื่องนี้ เป็นเรื่องของบุคคลที่ดำรงตำแหน่งข้าราชการระดับสูง เมื่อมានการดำเนินการในองค์กร ระดับประเทศ ก็ต้องมีการขอตรวจสอบประวัติกันหน่อย มาดูว่าจะขอตรวจสอบอะไรได้บ้าง

นาย ก มีหนังสือถึงกรมบัญชีกลาง ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวัน เดือน ปีเกิด และการดำรงตำแหน่ง ครั้งสุดท้าย ของนาย ข เพื่อตรวจสอบว่ามีความคุกคามเคลื่อนปราบปรามเที่ยงกับข้อมูลบ้านญาณเยอจัง เกี่ยวกับ กรมบัญชีกลางปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของ บุคคล อันเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้น มีได้ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการ บังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวัน เดือน ปีเกิด ของนาย ข เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่ง เฉพาะตัวของบุคคลอันจะทำให้ทราบถึงประวัติความเป็นมาของบุคคล จึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งหน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอม เป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมีได้ ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ประกอบกับผู้อุทธรณ์มิได้ระบุเหตุผลว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจำเป็นต่อการคุ้มครองสิทธิของผู้อุทธรณ์อย่างไร การเปิดเผยจะเป็นการruk ล้าสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่กรมบัญชีกลางปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารวัน เดือน ปีเกิด ของนาย ข จึงชอบแล้ว สำหรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำรงตำแหน่งครั้งสุดท้ายของนาย ข มีลักษณะเป็นข้อมูลการดำรงตำแหน่งของ บุคคลในขณะนั้น ซึ่งเป็นเรื่องการบริหารงานบุคคลภายในหน่วยงานของรัฐ มิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และไม่มี ลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลการดำรงตำแหน่งครั้งสุดท้ายของนาย ข จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

เมื่ออ่องสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หารือไปที่สำนักงาน คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๗๓ ๔๖๗๗ / ๐๘ ๒๒๕๕ ๐๕๕๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@oic.go.th)

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับ ใช้กฎหมาย (ที่ สค ๔๓๙/๒๕๖๕)

นายวาระนั้นพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลไปรษณีย์ ราชการไทยไว้ทุกจังหวัด”

บัญชีรายรับ-รายจ่าย ของโรงเรียน

เรื่องนี้น่าสนใจครับ เป็นเรื่องของโรงเรียนเอกชน แต่ทำไมถึงสามารถใช้กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการมาบังคับใช้ได้ มาครับ

นาย ก เป็นผู้รับผลประโยชน์ของโรงเรียน ฯ ตามพินัยกรรม มีหนังสือสำนักงานการศึกษาเอกชน จังหวัด A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบัญชีรายรับ-รายจ่าย ตลอดจนรายละเอียดแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินการบริหารกิจการโรงเรียน ฯ ในรอบระยะเวลาบัญชีตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๖๑ ถึง ๒๕๖๓ สำนักงานการศึกษาเอกชน จังหวัด A ปฏิเสธการเปิดเผย โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลส่วนของโรงเรียน ฯ ไม่สามารถเปิดเผยได้ นาย ก จึงอุทธรณ์ ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยสรุปว่า โรงเรียน ฯ เป็นนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐ และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานการข่าวเหลือนักเรียนในโรงเรียนเอกชนเป็นเงินอุดหนุนรายบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๗ วิธีการขอรับเงินอุดหนุนรายบุคคลของโรงเรียน (๓) ให้ส่งเอกสารหลักฐานและข้อมูลที่จำเป็นต้องให้ในการขอรับเงินอุดหนุน... งบรายได้และค่าใช้จ่าย งบดุล ของปีการศึกษา ที่ผ่านมา ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่โรงเรียน ฯ จัดส่งให้สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัด A เพื่อใช้ประกอบการขอรับเงินอุดหนุน เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้รับผลกระทบให้เป็นผู้รับผลประโยชน์ของโรงเรียน ฯ จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง ยอมมีสิทธิรับทราบข้อมูลด้านการเงินของโรงเรียนดังกล่าว วินิจฉัยให้สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัด A เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๔๙๓๔๗๗ / ๐๕ ๒๒๕๕๐ ๐๕๕๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๔๔๔/๒๕๖๕)

นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลໂປຣັງໄສ ຮາຂກາໄທຢ່າຮຸຈິຕ”

โครงการอนุญาตนำเข้าสัตว์น้ำ

เรื่องนี้สำนักงานบริหารด้านตรวจสอบและดำเนินการของประเทศไทย ขอเสนอข้อมูลการอนุญาตและกระบวนการอนุญาต หน่วยงานต้องเปิดเผยหรือไม่ อย่างไร นำไปปฏิบัติให้ถูกต้องครับ

นาย ก มีหนังสือถึงศูนย์บริหารด้านตรวจสอบและดำเนินการ A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุญาตและกระบวนการอนุญาตนำเข้าสัตว์น้ำของบริษัท ฯ โดยเรื่องทุกสิ่งค้างาน ๖ ตู้คอนเทนเนอร์ เพื่อนำไปประกอบการให้ถูกต้องตามกฎหมาย ต่อมาศูนย์บริหารด้านตรวจสอบและดำเนินการ A ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุญาตและการอนุญาตนำเข้าสัตว์น้ำเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคลที่มีเลขหมาย รหัส หรือสิ่งบอกรักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้ซึ่งอนุญาตนำเข้าหรือผู้ได้รับอนุญาตให้นำเข้า รวมทั้งผู้ที่ทำการแทนผู้นำเข้า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งหน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นไม่ได้ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุญาตและการอนุญาตนำเข้าสัตว์น้ำของบริษัท ฯ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาอนุญาต อนุญาตที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยเป็นการทั่วไป เมื่อประชาชนมาขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ต้องใช้ดุลยพินิจ สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ทันที แต่เมื่อปรากฏว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีข้อมูลส่วนบุคคลปราศจากกฎหมายด้วย เช่น เลขหมาย รหัส หรือสิ่งบอกรักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้ซึ่งอนุญาตนำเข้าหรือผู้ได้รับอนุญาตให้นำเข้า รวมทั้งผู้ทำการแทนผู้นำเข้า ซึ่งการเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิของบุคคลอื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๖๐ หน่วยงานอาจใช้ดุลยพินิจปากปิดข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลอื่นก่อนเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้แก่ผู้อุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร. ๐ ๒๒๘๓ ๑๑๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๑ ๐๕๕๕ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๔๗๓/๒๕๖๕)

นายวรรธนพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรัฐวิสาหกิจ ข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”